

I AM INSIDE YOU ARE INSIDE ME
MIKKEL CARL

FORORD

Af Henrik Broch-Lips
Cand.mag. i kunsthistorie,
kurator og leder af Kunsthøst Kongegaarden

Mikkel Carl (f. 1976) tog afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2006 og regnes for en af tidens mest fremtrædende danske kunstnere. Hans store installationer og skulpturer er for længst blevet en del af den permanente samling på bl.a. ARoS, HEART, Arken og Randers Kunstmuseum.

Trods de museale værker er Mikkel Carl dog oftest interesseret i den sammenhæng, hvori objekterne optræder og hans værker er normalt stedspecifikke, og måske tilmed 'stedsensitive', som han selv udtrykker det.

Gentagelse som arbejdsmetode

Mikkel Carl arbejder med at iscenesætte velkendte kunstobjekter på nye måder, og derved fostre nye historiske spor. Hans værker er bevidst kodede kommentarer og ved at arbejde med repetition som kunstnerisk metode, reaktiverer han både egne værker og de historiske avantgardebevægelser kendte frembringelser.

Ved at placere de 'stjålne' kunstobjekter i nye, overraskende sammenhænge, og frarøve dem deres oprindelige æstetiske og betydningsmæssige indhold, opstår der nye kunstneriske betydninger. I den forstand afspiller Mikkel Carls værker tidligere avantgardistiske greb, f.eks. Marcel Duchamps nu verdensberømte intention om at udstille en simpel tissekumme i 1917.

Fyldt med betydning

Mikkel Carls værker er dog ikke afspilninger i postmodernistisk forstand som en overfladisk, betydningsmæssig tømning af den historiske avantgarde og "...den borgerlige kulturs forsinkede hævn over sine revolutionære modstandere", sådan som litteraturteoretikeren Terry Eagleton ellers har beskrevet postmodernismen i sit essay *Capitalism, Modernism and Postmodernism* fra 1985.

Dertil er Mikkel Carls tilegnelser for betydningsladede, og hans arbejdsmetode adskiller sig derfor

fra det sædvanligvis dybdeløse, postmodernistiske 'kultur-tyveri'. I hvert fald som det kommer til udtryk i den amerikanske pop- og konceptkunst, hvor den rent formelle citering er dominerende.

Hjemstavn

Mikkel Carl er opvokset i Vestsjælland og flyttede tilbage til sin hjemegn for ti år siden. Han vil gerne bidrage til at skabe nye, positive fortællinger for at sætte vores område på kortet, og da han samtidig inspireres af enorme, tomme industrirum, var det helt naturligt at invitere ham til at skabe en monumental og særlig stedspecifik installation i Kongegaardens højloftede X-rum KGX i Korsørs tidligere glasværk.

Den invitation har vi ikke fortrudt. Udstillingen *I Am Inside You Are Inside Me* er ambitiøs, gennemført og cool. De tre store skulpturer har næsten form som Spreckelsens triumfbue i Paris og synes kunst- og avantgardehistorisk at referere både til Donald Judds tre slanke betonrammer i Laumeier Sculpture Park i St. Louis og hans 15 betonskulpturer i Marfa, der er placeret in the middle of nowhere mindst lige så langt vestpå i USA, som Korsør er det fra den danske hovedstad.

Plads til refleksion

Målet med udstillingen *I am Inside You are Inside Me* var at skabe en udstilling, der både kan 'gribe' det store postindustrielle rum og vores publikum, men også give nye rammesatte og personlige blik på såvel (industri)historien, rummet og samtidskunsten.

Den opgave har Mikkel Carl løst over al forventning. De store interaktive elementer inviterer til bevægelse, fysisk berøring og måske tilmed leg, men da de ikke helt er, som de ser ud, vil de måske også skabe forundring og give plads til eftertanke og refleksion.

Jeg vil gerne takke Mikkel Carl for hans enorme engagement og Anna Krogh for åbningstalen. Også stor tak til alle, der har hjulpet med opbygning og pasning af udstilling og til de mange fonde, som generøst har støttet os.

Kun hårdt arbejde, samarbejde og økonomisk støtte har gjort det muligt at realisere *I Am Inside You Are Inside Me*.

Henrich Broch-Larsen

THE OWLS ARE NOT WHAT THEY SEEM

Åbningstale af Anna Krogh
Direktør, Sorø Kunstmuseum

Jeg vil starte med det grundlæggende. Et kunstværk er et udsagn, og kunstneren vil et eller andet med det. Og med os. På denne udstilling eller rettere i dette samlede værk I Am Inside You Are Inside Me oplever jeg, at Mikkel Carl lægger an til en diskussion om, hvordan vi læser et værk. Hvordan får det betydning, eller måske snarere: Hvordan tillægger vi det en mening, vi kan relatere til? I Mikkel Carls værker er denne betydningsdannelse en proces: Værket består af mange elementer og udsagnet bliver til over tid – mens vi er i det.

Udstillingen består umiddelbart af tre skulpturer i kobber, der spiller elegant op mod et udrangeret industrilokale. Det er et materialesammenstød, der vil noget. På væggene hænger plader, der er lavet af det samme materiale. De rammer skulpturerne ind, skulpturer rammer dem ind.

Men man bliver også lidt skeptisk. Er det virkelig kobber? Overfladen er næsten for glat. Pladerne, der hænger diskret på væggen synes tilsvarende at antyde, at der er en illusion på færde. Mikkel Carl har

selv kaldt pladerne 'materialeprøver'. For mig indikerer det, at udstillingen ikke begrænser sig til skulpturerne, men netop er hele rummet.

Alt sammen får det mig til at tænke på Kultserien Twin Peaks fra 1990'erne. Agent Cooper siger: "The Owls are not what they seem". Det er noget muggent på færde, og i hvert fald mere end øjet kan se. I udstillingen ser jeg flere referencer til ironiens årti – 1990'erne.

Personligt er det bedste jeg ved, at blive overrasket. At finde ud af at det jeg troede var sandt, i virkeligheden viser sig at være noget helt andet. Jeg læste kunsthistorie i 90'erne. Og vi elskede ironi, selvom det aldrig var til at finde ud af, hvad alting egentlig betød. Ikke desto mindre troede vi, at vi havde gennemskuet det hele. Men ironikeren mener jo det, der ligger bag udsagnet i ramme alvor. Min pointe er, at i det øjeblik det viser sig, at skulpturerne har løjet om deres materiale, åbnes der for min nysgerrighed og fantasi. Hvad er det så, jeg står og kigger på? Mikkel Carl er altså ikke bare en kunstner, der tryller

med materialet. Han vil noget med det øjeblik, hvor 10-øren falder. Vi begynder at tænke. Og spørge. Man finder noget af svaret i værkernes 'steds-følsomhed' (eller steds-sensitivitet som kunstneren kalder det). Altså i værkets dialog med det rum, værket placeres i.

Muligheden for betydnings-skabelse ligger derfor også i den fysiske bevægelse, vi som beskuer foretager i rummet mellem værkerne. Vi bliver helt bogstaveligt en del af den rumlige installation. Det er et klassisk relationelt greb, som vi kender fra 1990'erne, hvor betydningsdannelsen sker i nedbrydningen af grænsen mellem værkets og beskuerens fysiske rum. Vi kaldte det 'relationel kunst', fordi der her er fokus på beskuerens relation til værket. Vores fysiske oplevelse og egen forestillingsevne er medfortællende.

Rent formelt er udstillingen en kommentar til den amerikanske minimalisme med foregangs-kunstnere som Richard Serra og Carl Andre. De hyldede den anonymiserede figur, der er rensat for spor efter kunstnerisk bearbejdning. Og ligesom sine amerikanske kolleger anvender Mikkel Carl den industrielt fremstillede form med det afgørende formål at sætte begrebet skala i spil: Hvordan forholder vores krop sig til selve formen, skulpturen og størrelsen af det rum, der omgiver os som beskuer? Mikkel Carl er interesseret i at nedbryde skellet og vel i bund og grund også værkets ophøjede status som kunst.

Vi ser altså 3 monumentale skulpturer, der inviterer til bevægelse. Omkring dem, mellem dem, men vigtigt: ikke igennem dem. Som et kolossalt vindue, vi kan kigge igennem. Eller en form for passage, som vi kender det fra arkitekturen. Vi er en del af værkets rum og alligevel ikke helt. En del af skulpturens rum er lukket for kroppen men ikke for øjet. Værket involverer nemlig en form for transparens, og selvom der ikke er noget, er der alligevel en masse. I den fysiske bevægelse rundt, i forestillingen om bevægelsen gennem skulpturen /passagen, i 'forbuddet' mod at overskride skulpturens rum, og i den tidligere materiale-forvirring sker betydningsdannelsen. I benspændene bliver vi bevidste om virkeligheden.

Den tyske filosof Walter Benjamin skrev i årene 1927-40 på bogen Passage-værket. Det var en kulturkritisk analyse af de shopping-arkader, der i 1800-tallets gryende konsumkultur voksede frem særligt i Paris. De blev forbrugernes foretrukne indkøbssted: En overdækket gade og komfortabelt indenfor. Arkitektonisk legede man med illusionen om at befinde sig udenfor – med facader, glastag (dagslys) og planter. Men det var grundlæggende en kunstig oplevelse og en falsk præmis for opholdet i arkaden og bevægelsen gennem den.

Denne 'falskhed' spiller Mikkel Carl også på: Det er både tydeligt, hvad det er, men det bliver også

afsløret, at det ikke er det, det er. Og som i arkaden leger han med oplevelsen af, at man både er inde i værket og uden for det. At tænke det kunstneriske motiv som en passage betyder at ophæve grænser (ude/inde, værk/rum, værk/besker). Det er også Mikkel Carls ærinde. Titlen I Am Inside You Are Inside Me udfordrer hvem 'jeg' er, hvem 'du' er. Og er vi inde eller ude – og i givet fald hvor?

Benjamin brugte arkaden til at pege på det u-originale og falske i at mime et udendørsrum. For ham var det blot en tom appropriation eller med et moderne ord simulakrum. Altså at noget minder om, men alligevel ikke er. Ligesom materialiteten hos Mikkel Carl også 'bare' er en simulation. Det her er noget, vi leger.

Jeg tror, at der for kunstneren ligger megen betydning i netop legen. Det er her vi er modtagelige, fordomsfri, åbne for nye meninger. Ligesom når vi er blevet snydt og har opdaget, at verden slet ikke er, hvad vi troede, den var. Det er her, vores oplevelse får værdi. Det bøvlede, fede og cool ved Mikkel Carls kunst er, at værket både er hvad det er og så alligevel ikke og noget helt andet. Uglen hyler. Tak for usentimentalt og reflekteret at tage os tilbage til 1990'erne.

Materialeliste

Skulpturer:

Alubond panel, kobbermaling

150 x 300 x 300 cm

2023

Malerier:

Masonit, kobbermaling

Varierende størrelse

2022

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

I AM INSIDE YOU ARE INSIDE ME

MIKKEL CARL

Kunsthall Kongegaarden 21. januar - 26. marts 2023

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Tekst: Henrik Broch-Lips, Anna Krogh

Foto: Kunsthall Kongegaarden

Grafisk tilrettelæggelse: Mikkel Carl, Jesper Højland

Tryk: Lasertryk

ISBN: 978-87-970320-9-1

Kunsthall Kongegaarden

Algade 25

DK-4220 Korsør

kongegaarden.dk

KUNSTHAL KONGEGAARDEN

Algade 25, 4220 Korsør // tirs - søndag 11-16, onsdage 11-18 // kongegaarden.dk